

Boala nesimțirii

Nicu Hăloiu

Boala nesimțirii

...

I-au votat de-atâtea ori năvlegii
Pe-aceia ce de țară nu le pasă,
Dar pe care inima nu-i lasă
Să-și voteze singuri, privilegi!

...

Avem în fruntea țării aroganți
Care se cred mai speciali, mai buni,
Ce seamănă cu noi, dar nu-s români,
Ci mai degrabă ăștia sunt mutanți!

...

Ajunși să te întrebi de unde au ieșit
Acești ciudați de baznă năimiți?
Și-n țara noastră cum de-au reușit
Să ne conducă astfel de troglodiți?

...

Cum e posibil ca acest popor
Să fie dus de nas de-acești pungași?
De pot să-i rabde aici în țara lor,
Românii-s un popor de oameni lași!

...

Cum putem răbda asemenea otrepe,
Cât de proști să fim și de docili,
Sau de idioți, de nu putem pricepe,
Că troglodiții ăștia imbecili,
Sunt, pe cât de lacomi, pe-atât de inutili?!

...

Cum pot românii sta nepăsători
Asistând pasivi, cu mâinile în sân,
Ducând în spate asemenea orori,
Care sunt călăii poporului român?!

...

Cum pot românii privi cu nepăsare,
În țara atâtor iluștri voievozi,
Cum țara lor pas cu pas le moare,
Condusă de acești troglodiți nerozi?!

...

Neamul care este atât de idiot,
Neamul care este atât de răbdător
Și nedumerit se tot duce la vot,
Poate fi orice, dar nu este popor!

...

Să poți fi un popor, este lucru mare
Poporul e unit în cuget și simțire,
Neamul care tace văzând cum țara moare,
Este un complice atins de nesimțire!

...

Un neam fără coloană vertebrală
Care acceptă legi împotriva firii
Și nu mai are dragoste de țară,
Este grav atins de boala nesimțirii

...

Și în mod firesc e condamnat să piară!

...